

[Bernhard Baunsgaard.]

Derefter har jeg et par bemærkninger til hr. Glistrup. Hvis jeg ikke opfatter fremskridtspartiet galt, så er hr. Glistrup altså nu parat til at stemme for en ekstra statsudgift på 600-700 mill. kr., uanset om han aldrig nogen sinde kan slippe af med den. Hr. Glistrup, der ellers taler om at spare, er altså her parat til at bruge ½-1 mia kr. ekstra på noget fuldkommen vanvittigt, hvor man tvinger folk, der ingen glæde eller gavn har af fjernsyn eller radio, til at betale for det. Jeg kan ikke forstå logikken i det.

Ved hr. Glistrup for øvrigt, hvad det koster at opkræve de penge, der er tale om her i licens? Jeg går ud fra, at hr. Glistrup ikke ved det, for hvis han vidste det, kunne han ikke udtale sig, som han gjorde. Det drejer sig om ca. 1½ promille af det, der opkræves. Billigere kan det vist ikke gøres nogen steder.

Poul Dam (SF):

Til det sidste, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, kan man jo tilføje, at en del af det, det koster, tilmed havner i ministerens anden kasse, nemlig som indtægt for post- og telegrafvæsenet, så det bliver billigere endnu.

Det har været gennemgående i denne debat, at man taler om, at man skal bryde Danmarks radios monopol. Det er klart, at man bruger ordet monopol i nedsættende betydning, det var slet ikke nødvendigt for hr. Glistrup at tale om det afskyelige monopol. Monopol er i sig selv noget grimt noget. Det er da klart, at Danmarks radio som monopol ikke fungerer godt nok altid, det gør postvæsenet heller ikke. Det er nu praktisk, at postvæsenet er et monopol. Det gør statsbanerne heller ikke, men det ville være vældig upraktisk, om vi skulle have konkurrerende tog til at køre mellem Korsør og København. Der er tekniske grunde til, at der skal være et monopol, og den snak, der er om, at man kan lave en hel masse andre sendere og gå i luften, bygger på ukendskab til de tekniske forhold, i hvert fald hvis man ønsker, at udsendelserne skal have en teknisk kvalitet.

Men ved at tale så meget om monopolet og monopolet, så vil man i virkeligheden antyde noget andet, nemlig at monopolet bliver misbrugt, og det får jo to former. Den

ene er, at her sidder nogle mere eller mindre langhårede og skæggede personer og bestemmer, hvad alle mulige mennesker skal se. Hvorfor dog ikke give folk, hvad de vil have, siger hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Nu ved jeg ikke rigtig, om hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ved mere om, hvad folk vil have, end vi andre ved. Han vil nok have noget andet, end jeg vil have, og jeg synes, vi får noget begge to, i hvert fald er der en række udsendelser, som jeg gerne lukker for, og som jeg går ud fra at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) gerne vil se, så vi får noget alle sammen. Det er såmænd ikke så galt.

Man kan beklage sig over, at vi kun har én tv-kanal, og det er klart, at når man forleden brugte flere timer til at sende et forældet skuespil i sort-hvid om nogle folk, der slog hinanden ihjel, og som endte så sørgeligt med, at de var døde alle sammen, så er det noget, der har bedrøvet mange mennesker. Men man må dog indrømme, at programlægningen var så klog, at man derefter blændede op for noget, der var modstykket til det, hvor de lå døde alle sammen, nemlig genopstandelsen på centrum-demokraternes landsmøde. Man gør altså noget for mange. Men altså, en ekstra tv-kanal vil være god, vi mener, at den skal være under Danmarks radios ledelse.

En anden påstand er den, som hr. Glistrup kom med, at man udelukker alle andre med tossedede synspunkter — det synes jeg nu ikke man gør så meget — og hr. Glistrup sagde, at man må sørge for, at det bliver sådan, at også vi andre kan komme til orde med vores synspunkter. Jeg synes at have en erindring om en fjernsynsudsendelse for nogle år siden, der gjorde en fortrinlig advokat og skatteekspert til helt over hele landet og medførte, at han fik lejlighed til at komme her ind i salen. Det var et godt udtryk for, at Danmarks radio opfyldte en af sine opgaver, nemlig at lade folk med tossedede synspunkter komme til orde. Det håber jeg man vil blive ved med.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

De nærmere enkeltheder med hensyn til, hvordan et modstykke til det nuværende radio-tv skulle være, kom jeg ikke nærmere ind på, men jeg gav udtryk for det i mine bemærkninger. Kristeligt folkeparti håber på et positivt udvalgsarbejde, hvor de nær-